

Disney PRINCEZNA

Pětiminutové pohádky pro princezny

Original title: More 5-Minute Princess Stories

Copyright © 2015 Disney Enterprises, Inc.

All rights reserved

Vydalo nakladatelství EGMONT ČR, s.r.o., Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10,
v Praze roku MMXV jako svou 4528. publikaci

Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec. Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o. Tisk Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

TS 14. Druhé vydání

ISBN 978-80-252-3411-2

www.egmont.cz

Obsah

Malá mořská víla

Ariel přichází na pomoc. 4

Jasmína

Kouzelné překvapení 14

Sněhurka

Královská návštěva 22

Šípková Růženka

Svatební dar. 30

Bella

Květiny pro Bellu. 40

Malá mořská víla

Ariel přichází na pomoc

Jednoho dne se ve vlnách nad podmořským královstvím objevila loď s lidskou posádkou.

„Rychle, Šupinko,“ pošeptala Ariel svému kamarádovi, „musíme se na tu loď podívat! Třeba uvidíme nějaké lidi!“

„Ale Ariel,“ namítl Šupinka, „já myslím, že to není dobrý nápad. Tvůj otec...“

„Ne, Šupinko, poslouchej,“ přerušila ho Ariel, „táta se to nikdy nedozví. A lidé nás neuvidí, když vystrčíme hlavy nad hladinu jen na chvíli. Tak už se neboj, nic se nestane!“

Ariel a Šupinka dopluli na hladinu a prohlíželi si velkou loď.

„Ta je krásná!“ vzdychla Ariel. „Určitě patří královské rodině!“

„Tak už jsme ji viděli, a teď honem zase zpátky pod hladinu,“ řekl Šupinka.

Ariel ho neposlouchala. Místo toho s úžasem pozorovala ruch na palubě. Námořníci pobíhali sem a tam a tahali za lana, která napínala plachty. Kapitán stál na přídi a udílel rozkazy. A pak Ariel spatřila tu dívku. Vypadala jako princezna. Měla nádherně učesané tmavé vlasy ozdobené perlami a na sobě krásné červené šaty.

Náhle se loď zhoupla a všichni na palubě se zapotáceli a upadli. Námořníci křičeli. O několik minut později kapitán přistoupil k dívce.

„Obávám se, že mám pro vás špatnou zprávu, princezno,“ řekl. „Naše loď narazila na útes. V trupu je díra a nabíráme vodu. Jsme blízko pobřeží, takže se nemusíte bát, že bychom se nedostali v bezpečí na suchou zem, ale bohužel budeme muset hodit přes palubu věci, které nezbytně nepotřebujeme, abychom loď odlehčili. Proto mi prosím odevzdejte svá zavazadla. Je mi to moc líto.“

„Neomlouvejte se, kapitáne,“ usmála se princezna. „Ráda se svých zavazadel vzdám, když to pomůže.“

Ariel a Šupinka se rychle ponořili pod hladinu. „Podíváme se na tu díru,“ řekla Ariel. „Třeba ji dokážeme opravit.“

Plavali kolem trupu lodi, a když díru našli, zjistili, že loď je vážně poškozená. Voda rychle zaplavovala podpalubí! Kapitán to jistě věděl, ale zřejmě nechtěl princeznu vyděsit.

„Honem, Šupinko!“ vyhrkla Ariel. „Přines mi všechny mořské řasy, které najdeš! Ucpeme jimi díru v trupu. Snad se loď nebude tak rychle potápět a ti lidé se dostanou včas ke břehu!“

Ariel s Šupinkou ucpali díru řasami a pak pluli podél lodi. Ta se znovu pohnula kupředu směrem k pobřeží. Zdálo se, že lidé na palubě jsou zachráněni!

„Hurá!“ jásal Šupinka, když loď najela na mělčinu. „Povedlo se! Teď už jim žádné nebezpečí nehrozí!“

Ariel se vynořila nad hladinu a naposledy se zadívala na loď. Tak ráda by si to s tou princeznou alespoň na malou chvíli vyměnila, aby poznala, jaké to je být člověkem.

„Asi bychom se měli vrátit domů, Šupinko,“ vzdychla.

Ale cestou domů je čekalo překvapení. Na mořském dně ležela truhla s opravdovými lidskými šaty. Pro Ariel byla ta truhla vzácnější než bedna plná perel!

„Šupinko, tahle truhla určitě patřila té princezně z lodi!“ vykřikla a začala z truhly vytahovat klobouky, rukavičky, pláště, korzety, šperky – Ariel ani nevěděla, jak se všem těm věcem říká, ale všechny si je vyzkoušela.

„Jsi si jistá, že tohle se natahuje na ruce?“ zeptal se starostlivě Šupinka, když se Ariel marně pokoušela nasoukat do spodních kalhot.

„Určitě!“ smála se Ariel. „Jak jinak by se to nosilo?“

Potom Ariel vytáhla z truhly modré večerní šaty. „Něco tak krásného jsem nikdy neviděla!“ vydechla.

Opatrně si je zkusila a šťastně se usmála.

„Júú, Ariel,“ žasl Šupinka, „vypadáš skoro jako... člověk!“

„Já vím,“ přikývla Ariel. „Jsou nádherné, vid’?“

Pak se zarazila. Vzpomněla si na princeznu, které ty věci patřily. Určitě je jí líto, že přišla o tak hezké šaty a šperky.

„Jenže ty věci nejsou moje,“ řekla. „Měla bych je vrátit.“

„Co tě to napadá?“ zhrozil se Šupinka. „K lidem se nesmíme ani přiblížit!“

